

عنوان مقاله:

رابطه سعادت و سیاست از دیدگاه فارابی

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فلسفه اسلامی، دوره 7، شماره 10 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اعلی تورانی - گروه فلسفه دانشکده الهیات دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

سیده نرجس عمرانیان - کارشناس ارشد فلسفه اسلامی

ام البنین مرتضوی - کارشناس ارشد فلسفه اسلامی

خلاصه مقاله:

سعادت مسئله ای فلسفی است که به دلیل بیان برترین منزلت و غایت کمال تعقل آدمی پیوسته توجه فیلسوفان را به خود جلب کرده است. پرسش اصلی مقاله حاضر، تبیین دیدگاه فارابی درباره سعادت و تاثیر سیاست بر آن است. سیاست فعل و تدبیر رئیس مدینه فاضله است و این تعریف بر اساس تعالیم دین که در نهایت تمام افراد مدینه را به سعادت می رساند، شکل گرفته است. از منظر فارابی عواملی چون تعقل، قوه ناطقه و عقل فعال، بنیان فلسفی سیاست را پی می نهد و لذا به سعادت منتهی می شود. مدینه فاضله نیز طبق دیدگاه وی با تکیه بر رئیس آن شکل می گیرد. او به مدد دانایی، ارتباط با عقل فعال و شناخت حقیقی، وظیفه رساندن مردم را به سعادت عهده دار است. فارابی از علمی مدنی یاد می کند که به بررسی افعال و اخلاق می پردازد تا این نکته را تبیین کند که گسترش هنجاری اخلاقی در میان مردم با حکومتی امکان پذیر است که تنها با نیروی خدمت و فضیلت دست به چنین کاری می زند. حاصل این خدمت سیاست است و هدف علم سیاست، سعادت عملی آدمی است. پس سیاست سعادت انسان را رقم می زند.

کلمات کلیدی:

سعادت، سیاست، فارابی، قوه ناطقه، عقل فعال، مدینه فاضله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321425>

